

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXIV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 8 fr. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30, etajul I.: Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei luni 6 corone. — Un exemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancoate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se returnează.
INSERATE
Se primesc la Administrațiunea în Brașov și la următoarele BIROURI de ANUNȚURI:
la Viena la N. Dukas Nachf.,
la N. Augenthaler & Emmerich Lechner,
la Heinrich Schalek, A. Oppelich Nachf. Anton Oppelich,
la Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garmond pe o colonă 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarife și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o serie 20 bani.

Nr. 246. Brașov, Luni-Marți 6 (19) Noemvrie. 1901.

0 ilustrare a „direcției noue“.

Petrecutu-s'a vr'o schimbare de sistem în Ungaria, în cei doi ani din urmă, ori nu? Cu această întrebare ne-am fost ocupat nu numai o singură dată și tot-deuna am ajuns la rezultatul, că de-o schimbare de sistem nici vorbă nu pôte fi.

Interesant e, că acum unul din corifeii opozițiunii vine să constate această chiar înaintea dietei. Deputatul Ștetan Rakovszky, conducătorul partidei populare catolice, vorbind de politica interioară, în discursul, ce l'a ținut cu ocaziunea desbaterii adresei, a sulevat cestiunea, dacă dela venirea lui Szell s'a petrecut o schimbare ori nu.

Trebue să recunoscem, că numitul deputat s'a degajat de problema sa într'un mod, încât ori-ce om nepreocupat trebue să recunoască, că a vorbit numai curatul adevăr.

Mai întâiu de toate a constat vorbitorul partidului popular, că în discursul tronului nu se face nici o amintire de-o schimbare de sistem. De aici pornind el a arătat, că în adevăr nici n'ar fi fost motivat să se vorbească de-o astfel de schimbare, căci ori-cât ar voi ministru-președinte să guverneze corect, rămâne fapt, că în țera domnesc tot cările de mai înainte și vina o portă și ministru-președinte Szell, de tre-ce trecutul său este politicesc compromis.

Coloman Szell — dișe numitul deputat — a fost timp de 30 de ani membru al majorității, nici-odată însă nu și-a ridicat vocea în contra multelor abuzuri; a sprijinit în acest timp toate guvernele și a fost cel întâiu, care a subscris faimosul proiect de ex-lex al lui Tisza-Banffy. Szell s'a bucurat necurmat de avantajele apartinerii sale la partidul guvernului cum *beneficio inventarii* și nici-odată nu s'a deșteptat într'ensul numitul constituțional, tradiția de-aici, ca să fi strigat un *quos ego* lui Banffy.

Nici n'a declarat d-l Szell cu nici un cuvânt, că ar vr'e să-o rupă cu trecutul, a declarat numai că vrea să aducă pacea, opozițiunea însă a voit o schimbare de sistem.

Acosta schimbare deputatul Rakovszky n'o vede nicăiri, din contră vede, că pe fotoliurile ministeriale șed, afară de trei, tot încă membri de ai fostului cabinet Banffy.

Ca să dovedescă, că nu s'a chimbabat nimic, Rakovszky înșiră mai ales abuzurile, ce s'au comis la alegerile trecute dietale. Arată că abuzuri s'au petrecut și de curând cu ocaziunea alegerilor comitatense și întreabă dacă acesta este noul sistem ce l'a creat fusiunea? I'a trebuit lui Szell, dișe, sprijinul celor din fosta partidă națională și l'a primit, d'er în schimb aceștia din urmă au fost trași pe sfără, nefiind admiși în sfatul coronei.

Din toate conchide, că pretinsul sistem nou se bazează numai pe bunăvoința ministrului președinte, și că dacă acesta prin vr'o întâmplare ar înceta de a mai fi în fruntea guvernului, țera ar sta tot acolo, unde a stat mai înainte.

Aceste sunt pe scurt espunerile deputatului opozițional cu privire la întrebarea, dacă s'a petrecut vr'o schimbare de sistem. El are în vedere numai interesele opoziției maghiare și raporturile ei cu majoritatea guvernamentală.

Cu cât mai mult însă nu s'ar potrivea cuvintele lui pentru a caracteriza raporturile cu naționalitățile și a scote la ivelă faptul, că nimic, absolut nimic nu s'a schimbat dela venirea lui Szell în situațiunea acestora?

Vicepreședintele „Reichsrath“-ului la Majestatea Sa. Din Viena se anunță, că August Kaiser, vicepreședintele „Reichsrath“-ului, a fost în audiență la Majestatea Sa monarhul, care i-a diș următoarele:

— Mă bucur, că te revăd. D-ta ai luat asupra-ți o grea sarcină. Mă întristeză mult,

că în parlament soluțiunea afacerilor celor mai importante înainteză încet, ba așa se pare, ca și când contrarietățile de partid s'ar fi înăsprit. Acum se recunoște din toate părțile, că *regulamentele camerei trebue modificate în anumită direcțiă*, d'er nimeni n'a făcut până acum o încercare în privința acosta. Rezolvarea bugetului ar aduce erăși în ordine raporturile parlamentare, domni ar trebui să-și dea silința a lucra pentru stabilirea ordinii în parlament.

La acosta vicepreședintele Kaiser a făcut observarea, că se va face tot posibilul spre a ajungerea scopului dorit, la ceea-ce Majestatea Sa a răspuns:

— Sperez, că cu ore-care pacientă se vor aduce erăși la cale raporturile parlamentare.

Deputații slovaci. „Budap. Tud.“ anunță: După cum au diș, deputații slovaci fiind în număr mic, nu vor da un proiect de adresă deosebit, ei nu vor participa nici la desbaterea adresei, însă vor folosi proxima ocașiă — în decursul desbaterii bugetare său la desbaterea indemnității — pentru a-și desfășura în cameră punctul lor de vedere.

Situațiua în Austria a devenit erăși critică. Nu numai Cehii țin morțiș la pretensiunile lor, d'er acum și partidele din stânga nu mai sunt mulțumite cu guvernul, ceea-ce reiese și din împrejurarea, că în cestiunea fondului de dispozițiune au de gând să voteze în contra guvernului. Planul guvernului de a face, ca bugetul să fi votat până la finea anului, se pôte considera ca zădărnicit. Guvernul se va vedé în cele din urmă silit de a se mulțumi c'un provisoriu de trei luni. Mai sunt și alte simptome, cari motivéză pesimismul cercurilor parlamentare. Cehii găsesc sosit timpul de a pași cu tot felul de pretensiuni. Și la Slavii de sud s'au ivit dorințe analoge. Toate acestea au provocat bănuiala Germanilor.

Reinoirea triplei alianțe, „Daily News“ primese din Roma scirea, că s'au început deja tratările pentru reinoirea triplei alianțe. O mare greutate forméza împrejurarea, că Italia voesce cu ori-ce preț, ca

înainte de luna Maiu 1903, când expiră tratatul de alianță, să stărcă dela Germania și Austro-Ungaria favoruri în ce privesce politica comercială.

Convențiă secretă între Germania, Italia și Rusia? Diarul italian „Arena“ din Verona pretinde a sci, că între Germania, Italia și Rusia s'a făcut o convențiă secretă, care în principiu ar fi stabilit împărțirea Austriei. Decisiunea definitivă însă s'a făcut dependentă de visita, ce o va face Regele Victor Emanuel la Petersburg. După cel mai nou plan de împărțire, Germania va lua partea germană a Boemiei și cele două principate austriace (Austria inferioară și superioară), apoi Tirolul nordic, Stiria și o parte a Carintiei. Italia ar căpeta Triestul, Trentino, Istria, Dalmația până la Ragusa și partea sudică a Carintiei. Rusia ar lua Galiția, Bucovina și partea slavică a Boemiei, mai departe Herțegovina până la Cattaro. O parte a Croației și Bosnia s'ar anecta la Serbia.

— Credem, că acest plan a eșit din fantasia vr'unui redactor dela „Arena“.

Proiecte de răspuns.

Am amintit, că nu numai partidul liberal, ci și partidul kossuthiștilor, al popularilor și al ugro-niștilor, au despus pe biroul camerei proiecte de răspuns la mesagiul tronului. Dintre proiectele partidelor din urmă, remarcăm pe cel al partidului popular catolic, care cuprinde în sine unele puncte de interes deosebit.

Partidul popular cere, ca *legea electorală actuală să fiă modificată*, ne mai fiind tolerabilă. Cere deci o împărțire echitabilă și dreptă a cerurilor electorale; votarea secretă după comune. Cere garantarea prin lege a *întrunirilor publice* și a *libertății cuvântului*. Administrațiua de a di, defectuoasă și care e un fel de anachronism, pretinde să fiă reformată. Guvernul se stărue pentru *reducerea timpului de serviciu în armată*. Pune mare pond și reclamă din toate puterile măsurii grabnice pentru *îmbunătățirea stării micilor proprietari*. Re-

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

(10)

Natură și viață.

de E. Sienkiewicz, trad. de I. C. Frunză

— Continuare. —

Alte necazuri ale lui Zolciewicz; Rizepowa se plânge bisericeii.

Cred, că cetitorul a înțeles acum pe deplin și că aprobă întru toate planul general al simpaticului nostru erou. Pan Zolciewicz a adus în încurcătură casa lui Rizepowa. — Să-l fi introdus numai în lista de recrutare pe Rizepowa, nu ar fi fost lucru de ajuns. D'er să-l îmbete și să-i suie într'atăta mințile, încât să subscrie un contract și să ia banii, era un ce foarte complicat și această intrigă bine țesută era dovadă destul de tare, că Zolciewicz, că lucrurile vor merge strună, este capabil să jöce pe viitor o rolă mare. Pri-arul, care fusese hotărît să plătescă pen-

tru răscumpărarea fiu-său opt sute de ruble, a primit planul alcătuit, cu atât mai vârtos, că Zolciewicz, genial și cumpătat cum era, nu pretindea pentru sine decât numai două-zeci și cinci de ruble. El luă această sumă de bani nu din vre-o poftă de câștig, și tot astfel nu din lăcomie împărția cu Burac amendele încassate ca cheltueli de cancelărie. Trebue s'o spun verde, că Pan Zolciewicz era dator o sumuliță de bani lui Șrul croitorul din Măgäreni, care provedea întreg districtul cu „garde-robă veritabilă de Paris“. Fiind-că am ajuns la destăinuiră, voiți spune și pricina care-l făcea pe notarul nostru să se îmbrace pururea, ca scos din cutie. Întăiu și întâiu acest lucru sta în legătură cu gustul estetic al lui, ér pe de altă parte mai era ceva la mijloc și anume un ce de mare importanță. Pan Zolciewicz era îndrăgostit,.... d'er să nu credă cine-va, că dragostea lui privea pe Rizepowa. Față de Rizepowa, avea cum dișea el câte-odată „un gust“, și mai mult nimic! Din contră Pan Zolciewicz era cuprins de sentimente mai

înalte și mai complicate. Vor găci de bună seamă, — dacă nu cetitorii, cetitoarele, că obiectul acestor sentimente alese nu putea fi alt-cineva, decât coconița Iadwiga Scorbiewska. De multe-ori, când luna argintie apărea pe ceri, romanticul nostru notar lua „armonica“, un instrument în care era măestru, se aședea pe banca de érbă dinaintea căscioarei sale, privea cătră curtea boerescă din apropiere și cânta încetșor, acompaniat de tonurile melancolice și cam sfărăitóre ale afurisitului instrument:

„Când ziua e senină
Ah inima'mi suspină,
Și nóptea de durere
Ah, inima mea pieré.“

Vocea răsuna în liniștea poetică a unei nopti de vară și după o bucată de vreme Zolciewicz continua:

„De ce voi ómeni, ómeni, cu-atăta nepăsare
„A vieții mele rose sdrobiți fără cruțare!“...“

De altminterlea cine ar crede, că domnul notar e cuprins de cine scie ce sentimentalitate, ar fi în mare rătăcire; din

contră, avea un suflet cu mult mai rece, decât ca să devină sentimental și să dea pe față aceea ce simția; Zolciewicz în fantasia lui își inchipuia, că coconița Iadwiga ar fi Isabela, ér el Serrano său Marfori. Cum însă realitatea era în contrast cu visurile notarului, se trădă din întâmplare omul nostru de fer; anume odată vędu nisce rufe întinse la sóre pe-o sfără și între ele zări și fuste însemnate cu monogramul I. S. și či cu o coronă nobilitară într'un colț, și astfel nu se mai îndoia, că aceste fuste sunt ale domnișorei Iadwiga. Cine ar fi avut tărie să reziste?... Nici el n'a resistat, s'a apropiat de sfără și a sărutat una din aceste fuste. Lucru acesta l'a băgat de seamă servitorea din casă, Malgosia, care repede a alergat la boerul Scorbiewski și i-a raportat: „domnul notar și-a șters nasul cu o fustă a domnișorei“. Din norocire însă nu i-a credut nimenea și astfel sentimentele domnului notar au rămas netrădate și nebagate în seamă.

Trăgea el vr'o nădejde?... Nu trebue să se ia în nume de rău: da, el trăgea

forma dărilor și anume introducerea *mini-mului de venit*, reforma legii de bursă etc.

După-ace descrie în vii și posomorite colorii miseria și imoralitatea, proiectul dice:

„Nu numai noi, ci și prelații catolici au declarat, că legile *politice bisericesci* sunt în contradicție cu principiile bisericesci catolice și împiedecă biserica în împlinirea misiunii sale. De aceea vom stăruir neînceput pentru *revisuirea acestor legi*. La acestea se mai adaugă legea despre *interconfesionalism*, care ademenind publicul, duce la nelegiuire.

„Mult se îngreună situațiunea prin tendința, ca *școlile creștine să fie prefăcute în școle de stat*, făcându-se acesta în paguba contribuabililor confesionali și a intereselor creștine. Pretindem, der, ca abandonându-se această tendință, să neamintim, că Ungaria este stat creștin, crucea îi designează direcțiunea dezvoltării sale și-i asigură existența în viitor.... Restabilăscă deci Maj. Văstră armonia între stat și biserică, *dăruescă poporului liniște și pace*; să nu se lase tereu presupunerii, că poporul creștin uitându-și de biserică și ordiță, se va împăca în cele din urmă cu aceste lucruri. Nu e permis a presupune așa ceva, ori cât de mare ar fi indiferența și jertfele rățării ori cât ar fi de multe.

Proiectul de răspuns al ugro-niștilor îl vom resuma într'un număr viitor.

Prigonire pentru tricolor.

Pecica, 12 Nov. 1901.

Legea, dreptul și dreptatea, bucinat de ministru-președinte Szell, au fost numai nisece vorbe late și umflate, pentru a împăienge ochii străinătății. Principiul de ocărmuire al lui Szell e la fel cu principiile profesate de Englesi în cestiunea sistemului de comerț liber: alte principii pentru străinătate și altele pentru trebuințele țării. Ca dovadă elocuentă, că noi Români din țera ungrăscă numai de lege, drept și de dreptate nu avem parte, slugăscă și pățania unui țeran din Pecica-română.

Gheorghe Tieretean și-a făcut pãlan (gard) nou la casă. Scândurile pãlanului le-a vãpsit, fiind-cã așa e obiceiul locului. Bucuria lui Tieretean, că și-a vãdut casa și cartea îngrãdită, n'a ținut mult, căci pe ziua de 5 Nov. n. a fost orãnduit să se infățizeze la pretura din Pecica, fiind-cã e pãrit „pentru folosirea în loc deschis a colorilor naționale străine“.

În 5 Nov. G. Tieretean s'a și infățizat la pretură și oare nu i-a fost mirarea când fără multă vorbă i-se încarcă o pedepsă de 3 zile închisore și 50 cor. amendă în bani, care se pôte schimba în trei zile de arest, la întemplantare când făcându-se licitația, nu s'ar găsi nimic pe numele țeranului. Tot-odată Tieretean e îndatorat, ca (citez din sentință): „în răstimp de 3 zile

să îndepărteze colorile de pe pãlanul colorat cu colorii străine, la dispozițiunea acoale se vor îndepărta pe cheltuiala proprie, din oficiu“. *Motivarea* sentinței, adusă asupra lui Tieretean, o reproduc întregă, căci e unică în felul său.

„Gheorghe Tieretean (în original l'au maghiarizat Tyeretyán György) a recunoscut, că și-a vãpsit pãlanul cu galben, vinet roșu. Deore-ce colorile acestea s colorile naționale române (román nemzet) și după-ce în înțelesul ordinațiunei ministrului de interne nr. 62693 ex 1885 folosirea acolora în public e oprită, G. T. a trebuit să fie declarat vinovat și să fie pedepsit cu atât mai virtos, cu cât conform citatei ordinațiuni, întrebunțarea colorilor naționale străine peste tot nu se pôte admite, — întrebunțarea lor, întemplantare cu tendință dușmănoasă ori nedușmănoasă. La croirea pedepsei *bunãcredința împrișinatului nu s'a putut lua în socotință*, deore-ce Deutsch Simon, vãpsitor, l'a făcut atent la oprirea colorilor străine... Îndepãrtarea colorilor s'a orãnduit după analogia, că în înțelesul ordinațiunei citate mai de multe ori, insigniile întrebunțate trebuie să se secuestreze și confiscate.... Pecica 1901 5 Novembrie Hãnthó pretor“.

În potriua acestei sentințe unice în felul ei, osãnditul a înaintat apelațiunea prin d-l avocat Dr. Stefan Novac din Pecica, care, după cum înțeleg dela nenorocita victimă a urei străinilor față de colorile noastre naționale, va și da peste ghiarële acolora, cari cu ori-ce preț vor să conturbe pacea și tigna bietului Român.

Țeranul Tieretean, cunoscut ca om neatrãnat de voința celor ce s'au cocoțat la cârma treburilor din comună și din cercul Pecicai, tocmai din pricina acosta și-a atras ura asupra sa. Ovreașul Deutsch Simon, care a făcut arãtarea contra lui, e o simplă unelță și ađi totã comuna scie, că notarul Momák Floris l'a făcut să de arãtare la pretură, care setosă de a dicta sentințe, a primit de bani bunf *mãrturia* chiar a pãritorului condus și el, ca toți Ovreași ce trãesc de pe spinarea Românilui, de ură față de acesta.

Și mai revoltãtore e sentința adusă contra țeranului, decã avem în vedere împrejurarea, că vãpsela pãlanului nu e tricoloră curată, căci în loc de albastru e vinet și vãpsela pãlanului se începe cu galben, er nu curoșu.

Cei dela pretuu de aici, bagșemã nãcãjiți că alegerile nu se fac după placul lor, când au pedepsit pe Tieretean au făcut numai începutul. Se vorbesce chiar, că de acum încolo vor lua la țintă tricolorul romãnd și pe toți, cari îl vor purta îi vor pedepsi; nici chiar praporii din biserică nu vor scãpa neconfiscãți, decã vor fi imfrumșețati cu colorile naționale. În fața acestei góne, credem, că atât d-l Dr. Stefan Novac avocat în Pecica, cât și colegii d-sale romãni vor fi la postul d-lor și nu se vor liniști, până ce nu vor aduce la reason pe cei ce vor să și facã un titlu de înaintare și recomandare la superiori cu prigonirea tricolorului.

Membrilor din congregația Aradului încă li-se atrage atențiunea asupra casului lui Tieretean. Cei ce l'au pedepsit, sunt slujbași ai unui comitat locuit de 200.000 Romãni, cari nu de aceea susțin slujbași de pe la preturi, ca să se distreze croind maximul pedepsei pe sãma celor ce așa au învățat dela părinți, ca să și vãpsescă pãlanelle, pridvorul și celelalte scule de prin casă.

Corespondent.

Cestiunea polonesă.

În diarul „Figaro“ dela 14 Noemvrie d-l Ch. Bonnefon sub titlul de mai sus, se ocupã de Polonia din Germania.

„Un fenomen nou, neprevãdut, estra ordinar s'a produs în cursul acestui secol, contra cãruia Germania se sbuciumã fără folos. Slavii, călcați în picioare de cãtrã cavalerii teutonii, Polonii, cãrora li-s'a rãpit patria, fără organizațiune politicã, fără bani, fără armatã, fără libertãți, sunt pe cale de a recuceri înocetul, der cu siguranța, Germania orientală. Cestiunea polonesã este erãși la ordinã zilei, însã sub o nouã formã. Acuma avem de a face cu o luptã între două rase, numai e vorba de neînțelegerile între două națiuni.

Germanii reproșezã Polonesilor:

Cã sunt prea prolifici;

Cã beneficiãzã aprópe fără excepțiune de cãsãtoriile mixte așa de bine, că după 2—3 generațiuni familiile cu nume german ca Schültze, Müller, Werner, se rasinãzã de numele lor și cautã a l poloniza;

Cã boicotãzã pe comercianții germani ce se stabilesc în mijlocul lor. În micile orașe, comercianții germani sunt siguri, că în câțiva ani vor fi ruinați, ei preferã deci a pleca de acolo;

Cã formãzã în marile centre germane colonii omogene refractare la ori-ce tentativã de asimilațiune. La ultimele alegeri din Berlin, Polonii au prezentat un candidat al lor și într'o parte a Westfaliei sunt deja destul de puternici, pentru a asigura biruința candidatului lor;

Cã refuzã a se folosi de limba germanã, chiar și când o sciu. Polonii merg până acolo, de traduc în limba lor chiar și numele orașelor germane. Ei adresãzã scrisorile lor la Bains-Bains în loc de Baden-Baden;

Cã continuã a cere restabilirea Poloniei;

Cã în fine își întorc privirile din ce în ce mai mult cãtrã Rusia și că se lãganã în speranța de a forma o provincie autonomã, sub dominațiunea directã a Țarului.

Gvernul prusian, pentru a pune zãgaz inundațiunei polonese a cheltuit deja aprópe cinc șute milioane. Acești bani a fost întrebunțati pentru a cumpãra pãmânturile Slavilor și a le face cadou colonilor germani. S'a întemplant urmãtorul lucru. Polonii vindeau pe aur „posițiunile strategice“, pãmânt înțelenit și bulgãri negligiați, apoi

dupã-ce a fost fertilizat prin muncã germanã l'au rescumpãrat dela imigrații asuprași de izolare și subminați de nostalgie.

Atunci au cãutat, și acesta era cel mai odios atentat, a smulge din corpul copiilor sufletul polones. Au mers până acolo, de au interdiș instucțiã religioasă în limba maternã. S'au fabricat martiri. O domnișorã din înalta aristocrație, fũ condamnatã la temniță, pentru-cã a învățat pe toți copiii rugãciunile polonese. Muțiunea a ridicat'o pe umeri și a purtat'o în triumf. De-odată rãsarã mic eroi, cari repetau rugãciunile învățate la caminul pãrintesc, disprețuind vergile învățãtorilor germani. S'a pornit o gónã și s'au espulsit din gimnasia elevi de cãte doi-spre-dece ani, culpabili de a fi conspirat contra siguranței statului.

Chiar în acest moment, vr'o doi-spre-dece studenți sunt trași la răspundere în fața tribunalului pentru crima conspirației, fără ca cel mai mic indiciu să fi justificat arestarea lor.

Consecința acestor vexațiuni mai mult iritante, decã eficace, este, că poporul polonez începe a reclama patria cea mare slavã.

SCIRILE DILEI.

— 5 (18) Noemvrie.

Cãlãtoria maresãului Beck. Din Pola se anunță, că șeful statului major general FZM. br. Beck, a plecat pe yachtul „Pelikan“ în Dalmația. Acestei cãlãtorii i-se dã importanță. Se scie anume, că gvernul de rãboi austro-ungar a adus jertfe de multe milioane pentru fortificațiile la granița muntenegrã, dintre cari cea mai însemnatã este fortificația dela Cattaro. De astã-datã br. Beck nu face numai o revistã, căci el este însoțit de conducãtorul cancelariei statului-major, care în cas de rãboi stabilesc planurile de operațiuni.

Academia Romãnã. Vineri Academia Romãnã a ținut ședința publicã sub președinția d-lui I. Negruzi. S'au ținut două lecturi și anume: D. Erbiceanu a vorbit de „Epoca Fanarioților“, din punctul de vedere politic, economic și financiar. Cãu care au făcut pe Fanarioți să primescã tronul Romãniei — spune Erbiceanu — a fost dorul de a avã un loc sigur de unde se pôte pregãti lupta pentru independența Greciei de sub jugul turcesc. Punctul de activitate al lor, a fost bisericã. Prin bisericã spiritual greco a putut strãbate prin masele poporului român. Literatura grãcã a fost cultivatã de asemenea pe-o mare scãrã în Romãnia; limba grãcã era fôrte răspãnditã, bisericã romãnã chiar contribuia la acosta propagare. Din tóte acestea s'au folosit în aceeși mãsura și Romãni; limba grãcã împreunã cu cea latinã a servit la fixarea definitivã a limbii romãne. — După Erbiceanu vorbesce I. Tanoviceanu despre „rãturnarea lui Vasile Lupu“. D-sa descrie domnia lui Vasile Lupu domnul Moldovei, pe care o presintã ca putredã. Acest domn avã o mare predilecție pentru strãin — căci el însuși era un strãin. Aratã, că Vasile Lupu a fost un domn destrãbat și sub domnia lui poporul zãcea în miserie. Numai boerii erau bogãți, încãt puteau sã dea cãte 60 sãu 80 de moșii zestre fiicilor lor. Rãsturnarea lui Vasile Lupu a fost o operã patrioticã, la care a participat tot ce era romãnesc și justificã pe deplin pe George Ștefan, neadunãnd calitatea lui de trãdãtor.

Turburãri studentesci în Viena. Alaltãieri au fost erãși mari turburãri studentesci la universitatea din Viena. Studenții germani naționali n'au vrut sã lase pe studenții clericali a intra în aula universității. Ei au dat navalã asupra colegilor lor cãutãnd „Wacht am Rhein“ și „Lob von Rom“. Clericali au fost siliți sã se retragã sub pórta edificiiului. Studenții germani îi atacarã și aici pe clericali și sã nãscu o mare invãlmășelã, cãreia numai poliștiții i-au putut face capet.

„Noua Revistã“ și „Curierul literar“. Cetim în nr. cel mai nou de Dumne-cã al „Curierului literar“ în frunte pe

tótã nãdejdea! De cãte-ori mergea la boerul, simțea, că deși încet, totuși într'una îi șoptesce o voce internã: „și decã cocolișta Iadwiga țiar da un semn, decã pe sub masã în decursul prãndului, te-ar cãlca pe picior?“...

Hm! Fie și numai pentru ghetetele de lac — adause notarul cu o marinimie tipicã pentru cei-ce iubesc.

Cetirea articolilor de marfã din editura d-lui Breslauer îi întãria convingerea, că este posibil ca o domnișorã să te calce pe picior în timpul mesei. Dér domnișorã Iadwiga nu numai, că nu-l cãlcã pe picior, ci din contrã — cine pôte înțeleg pe o femeie? — se uita la el ca cum s'ar uita la gard, la un cotoi, la o farfurie sãu la cine scie ce alt lucru. Bietul notar își da tóte silințele, ca să atragã atențiunea asupra sa. De multe-ori își punea vre-o cravatã de colóre fistichie, sãu îmbrãca nisece pantaloni noi cu vãrgi ca degetul și gãndia în sine: „acum are sã te privescã, are sã arunce ochii la tine!“ — Chiar Șrul, când îi aducea o pãreche nouã de pantaloni, îi dicea adese-ori: „Ni! Cu pantalonii

ăștia, sã am ertare, pôte merge cine-va la o fatã de boer mare“. Tóte erau însã în zadar.... El vine la masã; domnișorã Iadwiga intrã maiestosã ca o reginã; haina ei foșnesce cu multele volanuri; se aședã pe scaun, ia lingura cu delicatele ei degete, er pe notarul din Prostoveni nu-l învrednicește nici măcar cu o privire.

— Nu-i intrã în cap, cât mē costã pe mine! — gãndesce în sine Pan Zolcikiewicz, plin de desperare.

El totuși nu-și perde nãdejdea. „Decã ași ajunge subrevisor! — gãndesce el — atunci tot-déuna ai intrare prin casele brescilor. Dela subrevisor e numai un pas până la revisor!... ași avã o brișcã, o pãreche de cai, atunci s'ar schimba lucrurile, atunci... sciu că ar umbla după mine, sciu, că m'ar stringe mânia pe sub masã“.... Pan Zolcikiewicz se gãndia în sine și la alte consecințe a acestor cãlcãri pe picior și strãngerii de mână, der nu voim sã trãdãm gãndurile acestea, ca nisece taine ale inimii. Ce bogat îl încãrcase natura cu diferite daruri și iscusință pe acest Zolcikiewicz, se vede din ușurința cum trecea dela sentimentele ide-

ale, ce le nutrea pentru domnișorã Iadwiga, sentimente, cari se potriveau cu natura aristocraticã, ce o avea acest tînăr, la un „gust“ ce-l gãsea față de Rizepova. Numai ce-i drept, Rizepova era frumoșã; don Juan din comuna Prostoveni nu i-ar fi dat atãta atențiune, și n'ar fi pierdut atãta timp și nu și-ar fi bătut atãta capul, decã nu l'ar fi iritat încãpãtinarea curioșã a acestei femei. Împotrivirea unei țerance simple — și în contra cui? — în contra lui, i-se pãrea domnului notar ca ceva nemai pomenit, ca ceva criminal, așa încãt nu numai, că „gustul“ pómelor oprite i-se mãri, der pe lângã aceea voia sã-i dea acestei femei și o lecție, cum o meritã. Întemplantarea cu Corbei îl întãria în hotãririile sale. Sciea el bine, că cel ce-i atãcat se apãrã, de aceea a pus la cale contractul de bunã voie a lui Rizepa cu primarul, ceea-ce, așa credea el cel puțin, îi va pune la dispoziția lui, îi va pune la picioarele lui atãt pe Rizepa, cât și pe Rizepova cu copilul ei.

(Va urma.)

pagina primă următoarea notificare: „Suntem autorizați să vestim publicului, că doi fruntași ai literaturii noastre — dd. A. Vlahuță și G. Coșbuc — simțind nevoia unei grupări puternice în haosul atâtor agitațiilor bolnave, străine aspirațiilor neamului românesc, au luat nobila hotărâre de a înființa sub conducerea și prin activitatea lor o nouă revistă săptămânală, în jurul căreia nădăjduim, că se vor aduna de sine toate elementele rodnice, doritoare de muncă ale generației tinere. Noi, cei dela „Curierul Literar“ — în fața acestui eveniment, vestitor al unei faze de reculegere și de însuflețire în mișcarea noastră culturală, ne simțim datorii să alergăm cei dintâi la chemarea celor doi aleși. În vederea acestei contopiri, „Curierul Literar“ încetează de a mai apărea“. Folia înființată de d-nii Vlahuță și G. Coșbuc, va purta numele „Noua Revistă“.

Coșbuc — unguresce. Profesorul Dr. Kacziányi Geza din Budapesta a tradus în unguresce poezia lui G. Coșbuc „Noi vrem pământ“. Considerând, că Kacziányi nu știe românește și că a lăsat să i-se traducă textul în proză, trebuie să mărturisim, că poezia este destul de bine interpretată și ca formă și forță poetică se apropie încă de original. Eă o mică probă:

Nincs már erők tovább is tűrni még,
Hogy koldusként éljünk e földön,
És mint gazdánk minket gyötörjön
Az idegen pribék!

„Presente“. Din Innsbruck se anunță, că la controla ținută cu rezerviștii regimentului 12 în Trient, cei mai mulți rezerviști au răspuns cu „presente“ în loc de „hier!“ Autoritățile militare n'au luat nici o măsură de precauție. — Fărte corect.

Nouă cancelaria advocațională D-l Dr. Victor Onișor, avocat, face cunoscut publicului, că cu 1 Decembrie n. 1901 își va deschide cancelaria advocațională în Bistrița, strada Iomuelor nr. 39.

Un cutremur de pământ foarte puternic s'a simțit în dimineața zilei de 2 Noembrie v. la Galați și Brăila. Au fost două sguduituri violente.

Cununii. D-sora Anuța R. Patachi și d-l Nicolau S. Aron, se vor cununii Duminică, 24 Noembrie n. în biserica gr.-cat. din Mihalț.

Logodnă. D-l Danilă Serban, notar în Voila, și d-sora Aneta Răpescu, Tohanul-nou, logodiți.

Casul Spahn. Am amintit deja într'un rând, că împăratul Wilhelm a intervenit personal pentru numirea profesorului Spahn la universitatea din Strassburg. Spahn este un istoric de bună reputație, are însă nenorocirea de a fi catolic, din care cauză senatul universitar nu l'a recomandat pentru numire. Intervenția împăratului a produs senzația în totă Germania. În ziarul „Münchener Neueste Nachrichten“ dela 15 Noembrie renumitul profesor dela universitatea „Friedrich Wilhelm“ din Berlin Theodor Mommsen, nestorul profesorilor germani, își spune și el părerea asupra punctului de vedere confesional la numirea profesorilor. Mommsen susține, că pentru libertatea învățământului este prejudiciuos, deosebi se numește un profesor căruia dogma confesională îi pune piedecă în cercetările sale. „Istoricului protestant — dice M. — îi este interzis a pune în adevărata lumină puternica operă spirituală a papismului, și istoricul catolic nu poate aprecia însemnătatea colosală a protestantismului.“

Alegere de preot. Din frunțașă comună Păncota, de sub podgoria Aradului, ni se scrie, că Duminică trecută s'a făcut acolo alegere de paroch. reușind d-l Ioan Ierocșan. În nou alesul paroch se pune mare nădejde, dat fiind faptul, că și în Păncota înosepe a-se lăși nazarenismul, pe oare nu preot vrednic și cu tact îl poate combate mai cu succes.

Calea ferată Transsiberiană, la care în Mai 1891 a pus piatra fundamentală actualul Țar Nicolae II, pe atunci încă Țareviț, s'a terminat zilele acestea. Această

lucrare enormă are o importanță mai mare, decât deschiderea canalului Suez în secolul trecut. Lucrările au durat numai 4 ani, deși piatra fundamentală se pusese cu 10 ani înainte. Linia acesta lăgă Moscova prin Vladivostok, portul dela marea galbenă și Port-Arthur din golful Pecili cu cealaltă extremitate a Asiei. Transsiberianul cu ramificațiile sale acopere 8,870 de km. Numai podurile fac la oaltă 48 de km. Linia traversează și lacul Baical. Lucrările s'au executat fărte repede, considerând, că cea mai lungă linie de până acuma, linia transcanadiană (4.700 km.) a fost zidită în timp de 10 ani. Linia traversează Mandșuria în două direcțiuni și a costat două miliarde. Durata călătoriei între Paris, Londra și Sanghai va fi de 16 zile și va costa 860 franci, pe când pe mare durează 34 zile și costă 2,450 franci.

Un preot dat în judecată. În comuna Duna-Bogdany se înmulțiseră peste măsură ômenii, cari trăiau în căsătorie nelegiuită. Preotul Gross Francisc le-a anunțat locuitorilor, că pe asemenea ômeni nu-i va prohodii, decât vor muri neununăți. Resultatul fû, că mai toți concubinii au venit la cununie. Intre aceștia era și cismarul Kammerer. Lucru greu însă, căci Kammerer nu și-a putut procura certificată despre mărtea nevestei dintâii, care se 'neocase în Dunăre și fără acesta nu putea să facă cununia civilă. Preotul i-a spus atunci să vină cu 2 martori și-l va cununa el bisericesce, fără să fi fost mai înainte cununat civil. Așa s'a și întâmplat. Ce se veđi însă. Matriculantul l'a dat pe preot în judecată, că a călcat legea despre căsătoria civilă. Procesul s'a judecat zilele acestea la tribunalul din Pesta. Preotul Gross a fost achitat de tribunal, și publicul a salutat pe preot cu aclamațiuni și aplause.

Cutremurele de pământ în Erzerum. Se scrie din Constantinopol, că cutremurele de pământ din Erzerum continuă. Toți locuitorii, chiar și membrii consulatelor străine, stau afară din oraș, adăpostiți în corturi. Pagubele materiale cauzate de cutremure sunt fărte mari. Mulți ômeni au fost omoriți. — Erzerumul, după cele mai noue date statistice, numără cam 39,000 de locuitori, dintre cari două treimi sunt Turci, și restul Armeni. Înainte de cucerirea orașului de către Ruși la 1829, numărul locuitorilor era de 150,000; în scurtul timp al dominației ruse, cam 6,000 de familii, în deosebi metalurgiști și alți meseriași, s'au stabilit pe teritoriul rusesc. Cu totă impunerea populației, Erzerumul a rămas și acum prima piață comercială a Armeniei. Orașul e situat aproape de izvôrele Eufratului, la 1965 metri de-asupra mării, la marginea Sud-Estică a unui platou înalt. Clima e așa de rece, încât Erzerumul e numit Siberia Asiei-mici. Orașul e rău construit, casele joase de tot, și străzile sunt mereu în stare de necurățenie...

Produțiunea și petrecerea poporală a tinerimei române din Brașov (Schei) ce s'a dat Sâmbăta trecută în folosul „Corului“ bisericesc s'tei Treime de pe Toaile, a reușit peste toate așteptările. Sala Redutei era plină până în cel din urmă colțisor. Produțiunea a fost deschisă printr'o alocațiune a părintelui Sfetea, după care a urmat executarea programului deja cunoscut. Corul tinerimei sub conducerea d-lui G. Mercheșan a dat probe de multă precisiune, și a fost aplaudat. S'au distins mai departe în comedia „Trei doctori“, localizată de d-na Virginia Vlaicu, d-sorele Paraschiva Sulică, M. Vușmuc și El. Rășnoaveanu și d-nii Scurtu, V. Vușmuc, N. N. Stinghe, D. Bada și N. Zernov-anu. După produțiune a urmat dans, cu care ocaziune s'a jucat și „Călușorul“ și „Bătuta“.

Dela curtea cu jurați. Ađi s'a început pertractarea în afacerea omorului dela Mândra (comit. Făgărașului) întâmplat în Noembrie 1900. Banuși și de-un an de zile arestați sunt: primarul comunal George Socoiu, cassierul com. Nicolae Fărcăș, Ioan Fărcăș, Ion M. Cocau, Iacob I. Taflan și David Iosif Bera. Victima a cădut Lazar Comșia și fratele acestuia Ilie Comșia.

Acusa a ridicat-o procurorul Molnar. Apărător al părții civile adv. Dr. Weisz; apărătorul acusatului e d-l avocat Simeon Damian, și al lui Fărcăș Nic. și Fărcăș Ion d-l adv. Dr. N. Mănoiu; apărătorul lui Cocau e adv. Dr. Feiler Ignat, și al celorlalți adv. Borosnyai. La pertractare sunt chemați vre-o 52 martori. Pertractarea va dura vre-o 2—3 zile.

Dispozițiuni sanitare în contra ciumei. Constatându-se câte-va casuri de ciumă la Odessa, serviciul sanitar român a luat dispozițiuni severe pentru a preîntâmpina introducerea ciumei în România. Mai întâiu avându-se în vedere, că în primul rând sunt amenințate orașele limitrofe cu Rusia și anume Iași, Huși, Galați și Brăila, populațiunea acestor orașe a fost provocată de autorități să mențină curățenia cea mai mare și să omore șorecii de prin case și curți. Asemenea directorul general al serviciului sanitar a dat ordin să se stărpescă șorecii din porturile Galați și Brăila, cari sunt în direct contact cu Orientul infectat de ciumă.

S'a mai constatat, că dinie trec prin Ungheni grupuri de câte 50—100 de călători din Odessa, mai toți grădinari, bragagii, cari iau trenul până la Giurgiu, pentru a se reintorice în Bulgaria, de ôre-ce pe la Burgas le vine mai departe. Acești călători constituiesc o primejdie pentru România, pe care o străbat de-alungul. Acești grădinari au cu deșenii cojocă, saci cu rufe, perne, saltele și alte bagaje, precum și diferite alimente, toate acestea putându-se ușor contamina: Pentru a încunajura primejdia, obiectele acestea se desinfectază cu atențiune, și călătorii sunt supuși la o vizită medicală severă. La Ungheni funcționează doi medici și patru agenți sanitari. Aceștia, îmbrăcați într'o uniformă specială, procedază, după fiecare sosirea trenului din Rusia, la desinfectarea bagajelor. Desinfectarea se face în două barace special instalate.

Directorul serviciului sanitar Dr. Petrini-Galați a dispus ca în această gară, acei grădinari călători să nu vină în contact cu publicul, ci să fie imediat urcați în alce vagoane și expediați *transito* la Giurgiu. Conducătorul îi ia și îi dă în primire, cu listă în regulă, la Iași și Giurgiu. El are ordine severe să vegheze ca pe tot parcursul prin stațiunile române, călătorii aceștia să nu se scobore din vagonă, și dacă în timpul călătoriei, s'ar îmbolnăvi vre-unul său ar prezenta simptome suspecte, să fî scoborit la stația cea mai apropiată, dat în primire medicului și izolat. Exodul acestor grădinari bulgari din Odessa va mai dura încă vre-o două săptămâni, până când toți vor fi repatriați.

Celelalte trecători între România și Rusia — 5 la număr — au fost închise, în interesul unei supravegheri eficace. Vapôrele ce sosesc din portul Odessa sunt oprite de a intra în vre-unul din porturile române, până-ce nu va fi făcut întâiu carantina de 6 zile în portul Suina.

Concertul Popovici.

Pe artistul îl cunoșceți, înzadar m'așșili a vi'l înfățișa cu culorile cele mai vii, totuși aș rămâne obscur, față cu darul ce Dumueđeu a pus în gâtlejul acestui Român de inimă. Școlă, fineță, sentiment, tărîă, sunt calitățile, ce l'au caracterizat întot-deuna, și care l'au impus pe scenele străine. Să tot stai, să-l ascuți, și să-l și veđi, căci e o armonie așa de perfectă între aceea ce cântă și aceea ce oglindeză față sa, încât uși o mare de lume te încunjură, și trăiești câte-va clipe ca fermeat într'o viață mai ideală.

Așa a fost și aseră. Nu voi lua programul număr de număr căci acela mă lasă indiferent, când el a fost interpretat de Popovici, și amintesc un moment numerele românești, cari mi-au umplut inima de veselie. Un poem român, Eminescu, un compozitor român, G. Dima, un cântăreț român Popovici, și am ăis, tot, pentru cei ce sunt într'un gând cu mine, ce-am avut de ăis. —

D-l Richter, pe care l'am audiat pentru întâia dată, mi-a făcut cea mai bună impresiune. Tiner compozitor de talent și interpretator fin, a știut scôte dintr'un instrument așa de ingrat, ca pianul — pentru esprimarea simțirei omenescă — sunete armonioase ca să-și farmece auditoriul, care l'a și răsplătit oum se cuvine.

D-l Lassel e îndestul cunoscut publicului brașovean, pentru că s'el mai presint

și-i datorim mulțumire pentru partea ce-i incumbă în reușita concertului.

Și acum dați-mi voie să ăic două vorbe de public, care pot ăice a inundat sala redutei. — Pe lângă publicstrăin Românii erau în pâr, oununa de dômne și domnișore era complectă, bărbații o încheiau. Tot ce Brașovul, posedă mai inteligent își dase întâlnire ca să asculte și să răsplătescă cu îndelungi aplause pe marele nostru artist. Nu voi uita nici de cele două frumoșe cununii de lauri, ce le-au oferit cântărețului Corul Reuniunii noastre de cântări și studenții români.

După concert, studenții Români au făcut ovațiuni artistului și colaboratorilor săi. În restaurant două mese lungi așteptau pe artist și public, și după-ce d-l profesor Chelariu în numele reuniunii de cântări a mulțumit d-lui Popovici pentru dragostea ce pörta Românilor brașoveni, ne-am despărțit veseli și deplini satisfăcuți de succesul acestei rare serate-musicale.

— m. —

Rășboiul din Africa-de-Sud.

Kitchener telegratează din Pretoria: Colonelul Hickie, care a constatat, că Buri se concentrează spre vest de Schönspruit, a trimis în 13 l. c. o patrulă tare să facă recunoșterea. Patrula a fost impresurată de 300 de Buri. Dintre Englesii au cădut 6 ômeni, 16 au fost răniți și mai mulți din ei au fost prinși, și Buri i-au lăsat erășii liberi. În urma acesta Hickie a mers în contra Burilor și i-a alungat.

O altă telegramă a lui Kitchener spune: Ariergarda colonelului Byng a fost atacată de 400 Buri, conduși probabil de Dewett. După o luptă, care a durat 2 ciasuri, Buri s'au retras. Din partea Englesilor au cădut 1 ofițer și 2 soldați, au fost răniți 3 ofițeri și 9 soldați.

O telegramă din Londra dela 16 l. c. spune, că după scrii sosite din Africa-de-Sud, trupele lui Louis Botha au surprins pe Englesii la frontiera Natalului, și i-au bătut strănic.

Din Middelburg se vestese, că Lunia trecută o mică cötă de Buri a bătut o detașament mai mare de cavalerie englesă.

Marele țiar conservativ „Standard“ a publicat zilele trecute un articol inspirat, în care rögă pe conducătorii partidului liberal, să cempnăscă încă odată atitudinea, ce au luat-o față de rășboiul din Africa-de-Sud. „Standard“ implorând rögă pe Harcourt, Morley, Campbell-Banermann și soți, ca până la întrunirea parlamentului să încezeze cu critica asupra guvernului. El declară, că guvernul e firm deois a constrînge pe Buri la necondiționată capitulare.

Literatură.

„Castelul din Carpați“, roman din viața poporului român din Ardeal, de Jules Verne, tradus de d-l Dr. Victor Onișor cu o prefață de Dr. Eliă Dăianu (Tiparul „Tipografia“ societate pe acțiuni Sibiu). Se află de vânzare la Tipografia „A. Mureșianu“ Brașov. Exemplarul broșat edit. poporală 1 cor. 60, broșat ed. de lux 2 cor 40 (plus 10 b. porto), legat 4 cor. (plus 20 b. porto). O carte fărte interesantă, care n'ar trebui să lipsescă de pe masa nici unui Român.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Traian H. Pop.

Biurul advocaților asociați.

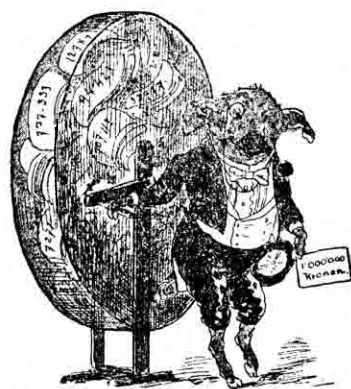
C. Rădulescu,
fost procuror și judecător de tribunal, și
Nicolae Andrei Popovici,
doctor în drept, fost magistrat,
se angajeză a pleda înaintea tuturor instanțelor judecătorești din România, procese de ori-ce natură, executări de hotăriri și creanțe.

Bucuresci, strada Smărdan 53.

CĂȘTIGUL PRINCIPAL 1.000,000 CORÓNE.

Vivat fortuna!

LOSURÍ de CLASSÉ

in curénd se începe din nou
LOTERIA IX-a DE CLASSĂ REG. UNG.
 pentru tragerea din 21 și 22 Novembre 1901 st. n. se capetă
La MIHALOVITS & NUSSBÄCHER în Brașov.

Misa pentru classa primă e: { $\frac{1}{1}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$ } Porto cu 40 fil. mai mult.
 coróne 12.— 6.— 3.— 1.50 " " 60 banf " "

Cursul pieței Brașov.

Din 18 Novembre n. 1901.

Bancnota rom. Cump.	18.96	Vënd.	19.—
Argent român. Cump.	18.60	Vënd.	18.70
Napoleond'ori. Cump.	19.—	Vënd.	19.04
Galbení Cump.	13.20	Vënd.	13.30
Ruble Rusesci Cump.	2.54	Vënd.	2.56
Märct germane Cump.	—	Vënd.	—
Lire turcesci Cump.	21.40	Vënd.	—
Soris. fonc. Albina 5%	100	Vënd.	101.—

Cursul la bursa din Viena.

Din 16 Novembre n. 1901.

Renta ung. de aur 4%	118.10
Renta de coróne ung. 4%	93.05
Impr. cáil. fer. ung. în aur 4 1/2%	121.70
Impr. cáil. fer. ung. în argint. 4 1/2%	100.35
Oblig. cáil. fer. ung. de ost I. emis.	118.75
Bonuri rurale ungare 4%	92.75
Bonuri rurale croate-slavone	93.30
Impr. ung. cu premii	173.50
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin	144.50
Renta de argint austr.	98.75
Renta de hárte austr.	98.55
Renta de aur austr.	118.65
Losuri din 1860.	139.65
Acții de-ale Bânței austro-ungar.	16.13

Acții de-ale Bânței ung. de credit	637.50
Acții de-ale Bânței austr. de credit	624.—
Napoleond'ori.	19.06
Märct imperiale germane	117.15
London vista	239.35
Paris vista	95.25
Rente de coróne austr. 4%	95.50
Note italiene	92.75

CORNULETE ca în Drezda,
 Cea mai bună prăjitură la ojină.
 In fie-care di p. m. prospete.
Bucata 2 cr.
 Recomandă
 3-3(320) **Cofetăria Seidel.**

Abonamente

la „Gazeta Transilvaniei”
 se pot face ori și când pe timp mai îndelungat séu lunare.

376	hrsz. ingatlanra 320 kór.	6994	hrsz. ingatlanra 04 kór.
1325	" "	31	" "
1605	" "	06	" "
1621	" "	05	" "
2487	" "	03	" "
2518	" "	10	" "
2999	" "	22	" "
3181	" "	04	" "
3198	" "	12	" "
3355	" "	14	" "
3787	" "	08	" "
3788/6	" "	11	" "
3791	" "	15	" "
3993	" "	06	" "
5209	" "	09	" "
5328	" "	09	" "
5381	" "	05	" "
5896	" "	05	" "

koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1901 évi Deczember hó 3-ik napjának délelőtt 9 órakor a Grid községében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áról is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -i készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfelettel számított és az 1881. évi November hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügy miniszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírtan a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. törv. cz. 170-ik §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elismervényt átazol gáltatni.

Fogarasón, 1901 évi augusztus hó 22-én.

A. kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Schupiter, kir. albiró.

Sz. 10216—1901. tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jár.-biróság mint tkvi hatóság közbiré teszi, hogy „Furnica” fogarasi takarékpénztár végrehajtatónak Popa Demeter Bucur Bucur végrehajtást szenvedő elleni 282 korona tőkekövetelés és jár.

Noroc deosebit!

au avut în loteria trecută acei posesori de

LOSURÍ de CLASĂ

carí și le-au procurat direct din colectura noastră. Cu losurile vëndute prin noi s'au făcut multe câștiguri principale, à 30.000, à 5.00, à 2.000, à 1000, à 500 coróne etc. etc. În total **Opt-sute-trei-deci-și-patru mii Coróne.**

Deja în 21 Novembre st. nou începe prima tragere a loteriei a IX-a de clasă.

Conform planului din

100,000 de losuri se trag 50,000 câștiguri

prin urmare tot al 2-lea Los câștigă!

Losuri originale: { $\frac{\text{întregi}}{\text{à K 12}}$ $\frac{\text{jumătăți}}{\text{à K 6}}$ $\frac{\text{sferturi}}{\text{à K 3}}$ $\frac{\text{optimi}}{\text{à K 1.50}}$ }

Se capetă în mare alegere la

JACOB L. ADLER & FRATELE

societate de bancă în comandită. BRAȘOV.

Comandele din afară le efectuim prompt. Câștigurile le plătim fără nici o detragere și sub cea mai mare discrețiune.